

ከዲ/ን ዳንኤል ከብረት ጋር እንጨዋወት

«አኔ የትም ቦታ ተማሪ ነኝ።»

በየሐይቅ ቤተ ጥበብ | 2015-07-14

፩) ትውልድ(ቀንና ቦታ)፣ ቤተሠብ፣ ትምህርት

የሐ:- የቤታችን የመጀመሪያ እንግዳችን ለመሆን ስለፈቀድህ ከብር ይስጥልኝ በቅድሚያ።

ዲ/ን:- እኔም ደስ ብሎኛል።

የሐ:- የት አካባቢ ነው ትውልድህ ግን?

ዲ/ን:- የተወለድኩት ደሴ ነው። ያደግሁት ባ/ዳር ነው። የምኖረው ደግሞ ኦሚስ አበባ ነው።

የሐ:- ባለቤትህ ማን ትባላለች?

ዲ/ን:- ጽላት ጌታቸው ትባላለች። እውነት ለመናገር እሷ ባትኖር ኖሮ ደግሞ አሁን የሆንኩትን 75 በመቶውን እኔ አልሆንም ነበር። ለበጎ ነገር ቀስቃሼ እሷ ናት። በያገሩ ስዞር ሁሉ፣ ስራዬ ሲበዛ ሁሉ፣ ወጭዬ ሲበዛ ሁሉ እሷ ስላለች ነው ያልከበደኝ።

የሐ:- በዚያው ደግሞ ስለ ልጆችህ ንገረኝ። ስንት ናቸው? ትንከባከባቸዋለህስ በሚገባ?

ዲ/ን:- ሦስት ናቸው። እንከብካቤ ማየጅ ይላል። እኔ ለቤቴ ጊዜ አለኝ። ወይ ካገር ካልወጣሁ ወይም ክፍለ ሀገር ካልሄድኩ በቀር ሁሉም ቅዳሜ እቤት ከቤተሰቦቼ ጋር ነኝ። እንዲሁም ሰርክ ጉባዔ ከሌለኝ በቀር በጊዜ ነው ወደ ቤቴ የምገባው። በተለይ ለአንድ ለኹለት ሳምንት ያህል የእረፍት ጊዜ ሲኖራቸው በተቻለ መጠን አብሪያቸው እሆናለሁ። እና ለቤቴ የመደብኩትን ነገር የተለየ ጉዳይ ካገጠሙኝ በቀር አሳልፌ አልሰጥም።

፪) ሙያ፣ አስተዋጽኦ፣ ተሰጥቶ

የሐ:- የስራህ ብዛት ይታወቃል መቼም። የሃይማኖት መምህርነቴ አለ፣ ልጅ ታሳድጋለህ፣ ሰዎችን ታማክራለህ፣ መጽፎችን ትጽፋለህ፣ ጥናቶችን ታጠናለህ፣ የ«አግዮስ ህትመት» ስራ አስኪያጅ ነህ፣ ካገር አገር ከክልል ክልል ትዞራለህ ... ጊዜው ላንተ ይበዛልሃል ልበል?

ዲ/ን:- ለእያንዳንዱ አዋቂ መርሐ -ግብር ስላለኝ ይመስለኛል። ነውም ደግሞ። ሰዎችን ለማማከርም ቀን መድቢያለሁ። ለሌላውም እንዲሁ ሰዎች ቆርጫለታለሁ። እንጂ እንዳልከው አልፎ አልፎ ሰበር የሚገቡ <ፕሮግራሞች> አሉ። ከመንግስት የሚመጡ፣ ከተለያዩ ድርጅቶች የሚመጡ፣ ከዐለም አቀፍ ድርጅቶች የሚመጡ፣ ከሃይማኖት ተቋማት የሚመጡ በጣም ብዙ ጉዳዮች አሉ። በዚህ ጊዜ ደግሞ እንደጠቃሚነታቸውና እንዳስቸኳይነታቸው ከመደበኛ ተግባሮቹ ጋር አስተያየት ለሁሉም ሲሆን ደግሞ ሰዎቹ ከበቂም በላይ ነው።

የሓ:- የበጎ ሰው ሽልማት ዘንድ ለሌሎች አልዘገየም?

ዲ/ን:- ዘገየሁል። የዘገየው ግን በሁለት ምክንያቶች ነው። አንደኛው የምርጫው ነገር ሲሆን ሹለተኛው ደግሞ በመሀል ያጋጠመን በሊቢያ የሆነበን ሃዘን ነው። በሁለቱ ኩነቶች መካከል ሽልማቱ ዘገየ። ነገር ግን አሁን እየመጣ ነው። በሚቀጥለው ሳምንት እጩዎቹ ታውቀው ይገለጡና ዋናው ሽልማት ነሐሴ ወር ማብቂያ ላይ ይካሄዳል።

የሓ:- ሦስት ድንገር ገጸች አሉህ። <የዳንኤል ክብረት እይታዎች>፣ <አግዮስ> እና <የበጎ ሰው ሽልማት> የሚሉ። በተለይ ሹለቱን የመጎብኘት ነገር ግን ቀዝቅዟል። አንዱስ አይበቃም ነበር?

ዲ/ን:- ሦስት የሆኑ ለሦስትነታቸው ነው። የተለያዩ ነው ስራቸው። እንዳልከው ግን አግዮስ ብዙም አልተከታተልኩትም። ያ የሆነበት ምክንያትም በ<ቴክኒክ> ክፍተት ነው። በቅርቡ ግን ሦስቱም እንደጠባያቸው እንጠቀምባቸዋለን።

የሓ:- ክርክሮች በኛ አገር ከታች ናቸው ብዙውን ጊዜ። <<እገሌ ለምን በእንግሊዝኛ ቴንኪው አለ?>> <<እገሌ ለምን ሱሪው ጠበቀ?>> አይነት ናቸው። የእውነት ለውጥ ለማምጣት ክርክሮችን እንዲህ ነው መጀመር ያለብን? ምክንያቱም፣ አንደኛ አሁን ከኢትዮጵያዊነት የጎደለብን ነገሮች ተዘርዘረው አያልቁም። ደግሞም እነዚህ ወጤቶች ናቸው። እንግሊዝኛ የመቀላቀላችንም፣ ሱሪ ዝቅ አድረገን የመታጠቃችንም፣ የውጭ ነገር የመውደዳችንም፣ ወደ ውጭ የማየታችንም ሁሉ ምክንያት ምን እንደሆነ ብንሟገት አይሻልም? ዋነኛ መነሻ መከራከሪያችን ሊሆን የሚገባው ነገር ምን ነበር ትላለህ?

ዲ/ን:- አንደኛ የክርክር ባህላችን የት ድረስ ነው? በእርግጥ የገጠሩ ሰው የራሱ የክርክር መንገድ አለው። ከተማዎቹና ዘመናዎቹ ደግሞ ምን ያህል የክርክር ባህል አለን ስትል ያን ያህል ይሆንብሃል። ባለፉት ሦስት ስርዐቶች ድጋፍና ተቃውሞ እንጂ ክርክር ብዙም ቦታ የለውም። ስለዚህ ያደገ አይደለም። ለምሳሌ አንድ ሰው አርባ አመት ሙሉ ገጠር ኖሮ ወደ ከተማ ሲገባ የህጻን መጫወቻ ቢያይ ይጓጓል። ለምን አርባ አመት ሙሉ ያላየውን ስላየ። ስለዚህ ከልጁ እኩል ነው ያንን መጫወቻ ያየው። እኩል ነው የሚያየውም። እኛም እንዲሁ ነን። ስላልሄድንባቸው እንግዳ ይሆኑብናል። መከራከሪያ ርዕሳንም ከታች መጀመሩ አይደለም ክፋቱ። አለማደጉ እንጂ። ወደጣሪያው አለመሄዱ ነው ክፋቱ። ሁልጊዜ እንዲህ የምንቀረጠውም ለዚህ ነው። ዛሬም <<ለምን እከሌ ሲያውራ እንግሊዝኛ ቀላቀለ!>> እንላለን። ነገም። ወደ ላይ አላደገም። ኢትዮጵያ ውስጥ የዳበረ ነገር አለ ቢባል የቀብር ስነ ስርዐት ብቻ ነው። ለምሳሌ ጥሩን ሲነፋ ቀጥሎ ምን እንደሚለፈፍ ይገባናል። ነጠላ ዘቅዘቆ መሄድ ምን እንደሆነ ገብቶታል። ልባችን ሞልቶ ማንበረሰቡ ላይ ስርጓል የምንለው እሱን ብቻ ነው። ክርክሩ ግን እንዲያ አልሄደም።

የሓ:- ምሳሌዎችን ስትመስልና ስነቃል ላይ ያለህ እውቀት የሚገርም ነውና ከየት መጣ?

ዲ/ን:- እኔ ኢትዮጵያ ውስጥ ብዙ እዘራለሁ። አሁን ከተገነጠለችው ኤርትራ በቀር ሁሉንም ክፍላተ ሀገር አይቻለሁ። ስዘር ደግሞ ከተማ ብቻ አይደለም። እልም ያለ ገጠር ሁሉ የአምስት የስድስት ቀን መንገድ ተገዢ እደርሳለሁ። ያኔ ቁጭ ብዩ ከገበሬዎች ጋር አውራለሁ። ሳውራ ደግሞ ማስታዎሻዎች ባደም በሌላ እይዘለሁ። አሁን ይኸ ላንተ ብርቅ የመሠለህ ስነቃል ለነሱ ብዙም ቁም ነገራ አይሉትም። ኑሯቸው ነው። እኔ ግን ከያንዳንዱ ብዙ እማራለሁ። ሌላው ያለኝ ጥሩ ነገር በወሬ መካል የሠማሁትን ተረትና ምሳሌ ሁሉ አልረሳም። ከሰማሁ ሰማሁ ነው። ከዚያ በተጨማሪ የህዝብ ትራንስፖርት ተጠቃሚ ነኝ። ስለዚህ የማዳመጡ እድል አለኝ። እና የትም ቦታ ተማሪ ነኝ እኔ።

የሓ:- የእያንዳንዱ ወገኖቻችን መግቢያ ግን ተረት ነው። «እንግሊዞች እንዲህ ይላሉ» «ህንዶች እንዲህ ይምናሉ» «በአማራ እንዲህ ይባላል» «በደቡብ እንዲያ አይነት ተረት አለ» ... ብለህ ትጀምራለህ። አትፈጥርም ግን?

ዲ/ን:- እንዴት ብዬ! መቼ ተነካና ቀድሞ። እንዲያው አሜሪካኖች በዚህ በኩል ጎበዞች ናቸው። እያንዳንዱን የመሰብሰብ ልማድ አላቸው። እዚህም እኛ አገር ባለፈው ባህር ዳር የሄድኩ ጊዜ በየኒቨርስቲው የአማርኛ ት/ት ክፍል ባደረገው ነገር ተገርሟልሁ። በየወህኒ ቤቱ ዞረው፣ ከተለያዩ አካባቢዎች ከመጡ ታራሚዎች ስነ ቃሎችን ሰብስበዋል። ትልቅ ነገር ነው።

የሓ:- ሁለገብነቱስ ከየት መጣ? በቋንቋም አለህ። በባህልም አለህ። በታሪክም አለህ። በብዙ ዘርፍ አይሃለሁ። ስለምትሳሳ ነው?

ዲ/ን:- ኢህአዴግ በ83 ዓ.ም. ሲገባ «ብሶት የወለደው ጀግናው ሰራዊት» ያለው አይነት ነገር ነው። ብሶት የወለደው ሲሆን እንደዚያ ነው የምትሆነው። የብቃት አይደለም። እኛ ደግሞ እኛ አገር ትንሽ ከፍ ብለህ ስትታይ ብዙ ይጠበቅብሃል። በተረታችን «አፍ ያግባው ከብት ያለው ስትባል አፍ ያለው አለች» እንደተባለው አይነት ነው። ለዚያ ነው። በጉዳዩ ላይ ተቆርቋለህ አለኝ፣ እውቀቱን ግን የሚበልጡኝ አሉ። ቢያንስ ግን ከዝምታ መናገር ይሻላል።

የሓ:- እዚህ ላይ አልተሰራም እንስራበት የሚል ጥቆማም ነው ልበል?

ዲ/ን:- ልክ ነው። ቁጭት አለኝ። እኛ አገር ባወቅህ ቁጥር ንዴት ነው የሚጨምርብህ። በተናደድህ ቁጥር ደግሞ እድል ስታገኝ ምናልባት ሌሎችም ተናደው ከኔ የተሻለ ቢጽፉ ብለህ ትጽፋለህ።

፫) መሰናክሎች፣ ማለፊያ ጥንካሬዎች

የሓ:- በጣም መሰናክል የሆነብህ ነገር ምንድን ነው? እንዴትስ አለፍካቸው?

ዲ/ን:- ብዙ ፈተናዎች ብዙ መሰናክሎች ይገጥሙኛል። ለምሳሌ የኔ ስራ እንደምታውቀው ወጭ ጠያቂ ነው። በያገሩ ስዞር በተለይ ብዙ ሊገዙ የሚገባቸው የራሳችን ቅርሶች አያለሁ። ብራናዎችን በተለይ። እነሱን ገዝቶ እንኳን ለለመለስ አለመቻሌ ነው አንዱ። በዚህ ጊዜ ብዙ መንገዶችን እጠቀማለሁ። አንደኛ እንደህንዶች በቃሌ እይዘዋለሁ፣ አንዳንዱን እንደምንም በውድ ዋጋ እገዛዋለሁ። ይኼ ራሱ ሌላ ቁጭት ነው። የራስን ንብረት በወድ መግዛት ያንገበግባል መቼም።

፬) እሱን አጥተን እንዳናጣው

የሓ:- ሰው ሚች ነው መቼም። ከመሞቴ ቀድሞ ማን ከኔ ምን ይሻማ ትላለህ?

ዲ/ን:- ምንም። ብዙ ሊገኝባቸው የሚችሉ ብዙ አፍ የሌላቸው ሰዎች አሉ በኛ አገር። የአብነት መምህራኑን ጨምሮ። የአገር ሽማግሌዎች። እኛ አገር እኮ ዘጠናና መቶ አመት የሞላው ሽማግሌ ሰው ታገኛለህ። አንድ ሰው ደግሞ መቶ አመት ሲኖር እንዲሁ አይኖርም። በጣም ብዙ ህይወት ውስጥ ያልፋል። በጣም ብዙ መንግስት አይቷል። የነዚህ ሰዎች ታሪክ መሠረት ነው። አሁን ይኸን ሁሉ «ልሞትልሽ ነው፣ ልሄድልሽ ነው» ፊልም ደጋግሞ ከመሰራት የነዚህን ሰዎች ታሪክ ብቻ እንደወረደ ብትተርከው አጀብ ነበር። የአብነቱን ትምህርትም ንቀነዋል። አውሮፓውያኑ እዚህ ድረስ መጥተው እኛን አጥተው ፒኤዲ ይመረቃሉ። በየሙያው መስክ ብዙ መናገር የማይችሉ ግን ቀርበህ ብታናግራቸው ለተናጋሪ የሚሆን ታሪክ አላቸው። ብዙውን ጊዜ የምንጠቅሰው አሜሪካ እንዲህ ያለ ጥናት፣ እንግሊዝ ውስጥ፣ አትት እያልን ነው። የእንግሊዝ ጥናት ግን ለጋምቤላ ወይ ለጎንደር ህዝብ አገጥምም። ስለዚህ ሽሚያው ከኔ ይልቅ ለነዚህ ሊቃውንት በሆነ። ከሽማግሌዎች በሆነ። ... የሚገርምህ ታቦተ ጽዮንን ፍለጋ በሚል ታሪክ እነ ቢቢሲ አልፎ ፊልም ሰርተዋል። አሁንም መጥተዋል። ለምን እኛ ዝም አልን? ከኔም ምን ይገኛል? ስንት ሊቅ ሲያልፍ ዝም ያልነውን?

የሓ:- ከቅዱስ ያሬድ በፊትም ሆነ በኋላ በተለየ ክህሎት እገሌ የምትለው ጠቢብ አለህ?

ዲ/ን:- አንድ ብቻ ወይ ሁለት ብቻ ወይ አስር ብቻ መቶ ብቻ አይደሉም። ብዙ ናቸው። እንዲያውም እዚህ አገር የነበሩ ሰዎች ሁሉ በየመልካቸው ጠቢባን ነበሩ። የጦር ጠቢባን ነበሯት። የሃይማኖት ጠቢባ ነበሯት። የባህል፣ የስነ ስዕል፣ የስነ ህንጻ፣ ... በእነዚህ በእነዚህ ሁሉ ድምር ውጤት ናት ኢትዮጵያ። ደግሞ ያላወቅናቸው አንዳንድ በየማህበረሰቡ ስሄድ የምሰማቸው ተሰምተው የማይልቁ ጅግኖችም ጠቢባንም ኖረዋል። ስለዐለም አፈጣጠር የሚሰጡት ይትባህል፣ የዘመን አቆጣጠራቸው የተለየ ነው። ተረቶቻችንን እያቸው። ጋምቤላ የሚተረት ተረት ጎጃም አለ። ጎንደርም ትግራይም ጉራጌም፣ ወሎም የትም መልኩን ቀይሮ ታገኘዋለህ። ለምሳሌ አንበሳ በነዚህ ቦታዎች የተወከለበትን አስተያይ፣ ጦጣ እነዚህ ቦታዎች ላይ የተወከለችበትን አስተያይ፣ ሴቶቹ እንዴት ነው የሚገለጡት፣ ወንዶችስ? ፈጣሪስ? ብልጥና ሞኝስ? እነዚህ ዝም ብለው አልተገኙም። ይህን ያደረጉት ሁሉ ጠቢባን ናቸው።

የሓ:- ቢሆንም <<ከጣትም ጣት>> እንደሚባለው የተለየ ችሎታውን ያየህለት የለም?

ዲ/ን:- የማስበልጠው ወይ የማሳንሰው ጥበብኛ የለኝም። አባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ የራሱ ነገር አለው። ቅዱስ ያሬድም የራሱ ነገር አለው። ቀደም ስትል እነ ርቱዕ ኃይማኖት አሉ። ወደዚህ ስትመጣ እነ አባ ባህሬን ያየህ እንደሆነ፣ ጎጃም ዋሽራ ሊቃውንቱን ያየህ እንደሆነ ... ሁሉም በየመለኪያቸው ትልቅ ናቸው።

፩) መርሆች፣ የህይወት ፍልስፍናው

የሓ:- ስንት አገሮችን አየህ ከኢትዮጵያ ውጭ?

ዲ/ን:- በጣም ብዙ።

የሓ:- እንዲያው ኢትዮጵያን የሚያህል አገር አጥተህ ነው በዚያው ያልቀረህ? አንድም አገር አላስገመጀህ? ጆረ በዚህች አገር አይንማ ኢትዮጵያ ለምኔ ያስባለችህ አገር የለችም?

ዲ/ን:- በምን ሚዛን? አንደኛ እናትህን ከሌላው ጋር አታነጻጽርም። ማነጻጸሪያም ሰውን ከሰው ከምታነጻጽርበት ይጠልቃል። ያንተ እናት አጭር ልትሆን ትችላለች፣ ገንዘብ ላይኖራት ይችላል፣ ወይ ትቆጣህ ይሆናል። ይህ ግን እናትነቷን አያስለውጥም። እኔ በግሌ በተለያዩ ምክንያት ዜግነታቸውን ቀይረው ይኖራሉ። ያም ሆኖ ግን ለምን አደረጉ አልልም። እኔ ግን ላደርግ አልችልም።

የሓ:- ፊልም ወይ ቴአትር ትመለከታለህ?

ዲ/ን:- አይ እምብዛም ነኝ።

የሓ:- ሙዚቃም አታዳምጥ? ስዕልም አታይም?

ዲ/ን:- ስዕል ካልከኝ፣ የተለያዩ ኤግዚብሽኖችን የማየት እድል ነበረኝ። እንዲያውም በይበልጥ ስዕል በግሌም ተጋብዝሞ የማየት ልምዱ አለኝ። ሌሎች ያልከኝ ዘርፎች ላይ ግን እንዳልኩህ እምብዛም ነኝ። ጊዜውም የለኝ።

የሓ:- ግን እኮ <<የሳይንቲስቱ ልጅ ጥያቄ>> በሚለው ያለፈ ወግህ ላይ ስለ ፊልምና ፊልም ሰሪዎች አንዲት አሽሙር ሰንዝረህ ነበር። ... (የጓደኛዎ አባት <ፍቅር እዚህም እዚያም>፣ <ትሄጅ-በኛለሽ>፣ <ፍቅር በኪችን ውስጥ>) የተሠኙ የፍቅር ፊልሞች ላይ

የሠራ (ታዋቂ አርቲስት)... እኔም ያንን ሳነብ የኢትዮጵያን ፊልም በጠና አይተህ ታዘበኸዋል ብዬ ነበር። ተሳስቻለሁ ማለት ነዋ?

ዲ/ን:- በእርግጥ ያልከውን ጽፌያለሁ። እኔም ያልኩህ እምብዛም ነኝ ነው እንጂ ጨርሶ አላይም ማለቴ አይደለም። በተለይ በአውሮፕላን ስሄድ አንዳንዴ አያለሁ። ወይ የጽሑፉ መሠረታዊ ሃሳብ ላይ አስተያየት እንድሠጥ እታደላለሁ። ወይ የፊልም ምርቃት ላይ እጋበዛለሁ። ወይ ልጆቼ ኢቢኤስ ላይ ሲመለከቱ አብሬ አያለሁ። ቴአትርም ላይ እንዲሁ። ግን በጣም አልፎ አልፎ። ማን የሚባል የፊልም ወይ የቴአትር ወይ የሙዚቃ ባለሙያ በየትኛው ሙያ ላይ አለ ብትለኝ ግን በደንብ እስከማልለየው ድረስ ሩቅ ነኝ። እውነት ለመናገር ግን አስቤ ዛሬ ወይ ነገ ልከታተል ብዬ ያየሁበት ጊዜ ትዝ አይለኝም። እዩኝ እዩኝ ብሎ የመጋበዝ ኃላፊውም ያን ያህል ይመስለኛል።

የሓ:- ታዲያ የእውቀት ምንጭህ ምንድን ነው?

ዲ/ን:- በዋናነት መጻሕፍትን በማንበብ ነው ያወቅሁትን ሁሉ ያወቅሁት። ከሰዎች ጋር ስወያይም ትምህርት አለ።

የሓ:- መጽሐፎችስ ችግሮቻችንን እየተጠቀሱና እየተነቀሱ ናቸው? እንዲያውም የትኛው ቃለ መጠይቅ ላይ እንደሆነ አረሳሁት እንጂ «ያልበላንን የምናክክ» እንዳንሆን ስጋትህን ስትናገር ሰምቻለሁ ልበል?

ዲ/ን:- ይሆናል። ግን ምን አለ መሠለህ? ባሁኑ ጊዜ በተለይ ደራስያን ሁለት አይነት አካሄድ አላቸው። ነጻነት ስትልና ኃፊነት ስትል ሁለቱ ይለያያሉ። አንዳንዶች «እኔ የሀብረተሰቡን ችግር የመግለጽ ኃላፊነት አለብኝ። ጥብብ ብቻውን ሊቆም አይችልም። ስጋ ያስፈልገዋል። ስጋው ደግሞ ማኅበረሰቡ ነው። ስለሆነም የማኅበረሰቡ ጉዳይ ከሌለበት ለምን ሲል ያነበዋል?» ይላሉ። ሌሎቹ ደግሞ «ህጉ የሚከለክለኝ ሰዎችን ከሠዎች እንዳላጋድልና የማኅበረሰቡን ሞራል እንዳላበላሽ ባቻ እንጂ የመሠለኝን እንዳልጽፍ ሌላ ከልካይ የለብኝም። ለምንድን ነው የምገደደው? ጥበብን ስለጥበብ ብቻ በስሜት ነው የምጽፈው» የሚሉ አሉ። ስለሆነም ለፍርድ አስቸጋሪ ነው። ልክ ናቸው አይደሉም ለማለት ደግሞ መጽሐፎቹን ሁሉ ሰብስቦ አይቶና አጥንቶ በዚያ ላይ መነሳት ይጠይቃል። ያሉንም ኢትዮጵያ ውስጥ መጻሕፍት ይወጣሉ? በጣም ጥቂት። ከነሱም አብዛኛዎቹ ግጥሞች ናቸው። እጥረቱም ስላለ ነቅሰዋል ጠቅሰዋል ለማለት እንኳን አልደረሱም ባይ ነኝ በበኩሌ።

የሓ:- ስለ የሓ ቤተ ጥበብ የምትለን ካለህ?

ዲ/ን:- አዲስ ሃሳብ ነው። ያው ለፍሬ የማድረሱ ነገር ላይ ከበረታችሁ እንደዚህ ሁሉንም የኪነ ጥበብ ዘርፎች አማክሎ እንደ አማራጭ መገናኛ ሆኖ መቅረቡ ተገቢም ነገር ነው። ጊዜውም ነው። ስለዚህ ከዚህ በላይ ሹኔታ አሰፍታችሁ እንድትቀጥሉበት ተስፋ አለኝ።

የሓ:- በመጨረሻም?

ዲ/ን:- ባንቀል እላለሁ። ባንቀዋለል። ዝም ብለን ከመወፈር፣ ዝም ብለን ከምንቀጥን ከባድ ነገሮችን ማሰብ ብንጀምር። አሁን ሰሞኑን የምስማቸው ነገሮች አሉ። አውሮፕላን ለመስራት ስለሞከሩት ወጣቶች። እንዲህ ያስፈልጋል። «ይህን አውሮፕላን ስርቆ ተሳፍሬ ወደ ላይ እንደወጣሁ ብሬጠሬጥሰን ልፈጥፈጣ!» አይነት ድፍረት ያስፈልጋል። እንጂ በዚህ ጊዜ ጫት ቤት፣ በዚህ ጊዜ ፊልም ማየት ብቻ፣ ኳስ መደገፍ ብቻ፣ ሴት ማተካካት ብቻ፣ እንቅልፍ ብቻ የትም አያደርሱንም።

የሓ:- እናመሰግናለን።

ዲ/ን:- እኔም አመሰግናለሁ።